

لەڤەر و رویشی و لەگەڵ تە

هه‌بوو، نه‌بوو.. کۆتره‌ک هه‌بوو هه‌لینا خۆل سه‌ر گولپه‌ین دارقه‌سه‌په‌کا بلند چێکربوو. رۆژه‌کی دو هه‌یک کرن و ل سه‌ر هه‌یکه‌ین خۆ کورک بوو. پشته‌ی هه‌یامه‌کی دو ته‌شکه‌ین بچویه‌ک و جوان ژ هه‌ردو هه‌یکان ده‌رکه‌فتن و ئێدی هه‌ر ژ سه‌حاری و هه‌تا رۆژ ناڤا ده‌بوو، نه‌و کۆتر ده‌فری و خوارن بۆ هه‌ر دو ته‌شکه‌ین خۆ دینا. ده‌ما رۆژ دچوو ناڤا و دنیا تارێ ده‌بوو دا هه‌تته‌ ده‌لینا خۆ ڤه‌ و هه‌ر ته‌شکه‌کا خۆ که‌ته‌ د بن چه‌نگه‌کی خۆڤه‌ و هه‌تا سه‌په‌دی ب په‌نگه‌ نه‌ن. رویشیه‌کی فیلبار، هه‌ر ژ ده‌سه‌په‌کی، چاڤی وی ل کۆتری و هه‌لینا وی بوو. وی دلێ خۆ به‌ربوو ته‌شکه‌ین وی به‌لێ خۆ گرتبوو دا په‌چه‌کی مه‌زن بێ.

رۆژه‌کی رویشی هاته‌ بن داری و گۆت: «هێ کۆترکی، رۆژا من به‌یته‌، نه‌گه‌ر تو بۆ من ته‌شکه‌ین خۆ نه‌ هه‌ڤیه‌ خاری، نه‌ز دی ب سه‌ر داری که‌ڤم و ته‌ ب ته‌شکه‌ ڤه‌ خۆم.»

کۆتر، که‌له‌ک ب خه‌م که‌ت، دی چه‌وا ده‌ست و دلێ وی گریته‌ ته‌شکه‌ین خۆ بۆ رویشی به‌هه‌ڤیه‌ت. کۆتر د ڤان خه‌ما دا بوو به‌ری خۆ دایێ له‌گه‌له‌یه‌ک هاته‌ و دادا سه‌ر تابه‌کی نه‌زیه‌کی هه‌لینا وی.

ده‌ما له‌گه‌له‌یه‌ی کۆترک وه‌سا خه‌مگین و پۆسه‌ده‌ دیتی گۆتی: «ته‌ خه‌ره‌ کۆترکی تو وه‌سا یا خه‌مگین؟»

کۆترکی ب ده‌نگه‌کی ته‌ری گری چیرۆکا خۆ و رویشیه‌ی فیلبار بۆ ڤه‌گه‌یرا.

له گله گه ی گوتی: «نه گهر هات و نه و داخاز ژته کر بیژی،
 نه ز تیشکین خو بو ته ناهاښیژم و که ره مکه ب سهر داری بکه څه!»
 پاشی له گله گه ی چهن گین خو لیکدان و فری و چوو
 سهر لیثا رویباری بو خو ل به قه کی بگهریت دا بخوت
 چ پی نه چوو، رویشی هاته بن داری و
 گازی کره کوتری: «هی کوترکی،
 تو دی تیشکین خو بو من هاښیژی نان ب
 سهر داری بکه څم؟»

کوترکی بن ترس گوتی: «نه ز تیشکین خو بو ته ناهاښیژم و که ره مکه ب سهر داری بکه څه!»
 رویشی ما گوهرشی و پاشی گوتی: «تو ب خودی بیژه من، کی گوتیه ته نه ز نه شیم ب سهر دارا بکه څم؟»
 کوتری گوتی: «تو وی له گله گه ی هه.. نه وی ل سهر لیثا رویباری دبینی، ناها وی یا گوتیه من.»
 رویشی کوتر هیلا و بدر ب له گله گه ی څه چوو هه تا خو نیزیکی وی کری و پاشی گوتی:

کوئەز باش باوهر ناکەم تو بشتی وەبکە ی.
لەگەگە ی سەرئ خۆ کرە د بن چەنگین خۆ قە و
گۆتی: «نا هۆسا» .
هیشتا ناخفتنا خۆ باش تەمام نەکری، رویشی
فیلپاز خۆ ل گەردەنا وی یا زراف دا و خود قدقدکی
را گرت و بەری بخۆت گۆتی: «ناقلمەندۆ!
هە ی من هەلەمۆرا کەل ب سەرئ تە وەرکریۆ.
تو شیرەتا ل خەلکی دکە ی لئ خۆ ژ بیر دکە ی!
پاشی دەست ب خارنا گوشتی وی یی تەر و تۆل کر.

«ئەری خالی لەگەگە! ئەگەر بای ژ لایین راستی ل تە
دا، تو چ ل سەرئ خۆ دکە ی؟»
لەگەگە ی گۆتی: «ئەز سەرئ خۆ دێمە لایین چەپی.»
رویشی: «پا هەکە با ژ لایین چەپی هات؟»
لەگەگە: «ئەز سەرئ خۆ دێمە لایین راستی.»
رویشی: «پا هەکە ژ هەمی لایان قە هات؟»
لەگەگە: «ئەز سەرئ خۆ دکەمە دبن چەنگین خۆ قە.»
رویشی: «کا، کا تو چەوا سەرئ خۆ دکە یە د بن
چەنگین خۆ قە؟ کا دی شیی نیشا من دە ی؟ ژبەر

کەلیلە و دمنە: کتێبەکا گەلەک کەفن و ناقدارا
جیرۆکانە، شەیلەسۆقن هندی (بەیدەبا) ی دانایە و
جیرۆکین و ئی زی وەکی فابلین نەیسۆپی نە.

